

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 538

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
6.	— Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2-4
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
4.	— Decizie pentru completarea anexei la Decizia președintelui Camerei Deputaților nr. 3/2019 privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 240 din 16 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	5-7

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) și art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările ulterioare,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Se convoacă Senatul în sesiune extraordinară în data de 1 iulie 2019, ora 16,00, pentru perioada 1—5 iulie 2019. Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 1 iulie 2019.

Nr. 6.

ANEXĂ**Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru
al Senatului pentru perioada 1—5 iulie 2019**

— sesiune extraordinară —

I. Proiectul ordinii de zi

1. Hotărâre privind exercitarea cu caracter temporar a atribuțiilor președintelui Institutului Cultural Român de către un vicepreședinte al acestuia;

2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în materie electorală (B322/28.06.2019);

3. Proiectul de lege privind reglementarea fondurilor de investiții alternative și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L278/11.06.2019);

4. Proiectul de lege pentru aprobarea plății cotizației anuale în vederea participării Poliției Române la Rețeaua Polițiilor Rutiere din Europa — TISPOL, precum și pentru completarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte (L277/11.06.2019);

5. Propunerea legislativă pentru completarea și modificarea Legii nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii (L199/06.05.2019);

6. Proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene (L231/28.05.2019);

7. Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (L652/05.11.2018);

8. Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiari, precum și pentru modificarea și

completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii (L149/01.04.2019);

9. Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice (L142/26.02.2018);

10. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor (L482/04.09.2018);

11. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități (L707/03.12.2018);

12. Legea pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar (L436/06.11.2017);

13. Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, precum și pentru completarea art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului (L435/06.11.2017);

14. Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2018 pentru completarea art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene (L464/04.09.2018);

15. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 107 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic (L239/28.05.2019);

16. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 21 alin. (2) din Legea nr. 85/2003 — Legea minelor (L258/28.05.2019);

17. Propunerea legislativă pentru completarea art. 36 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 (L259/28.05.2019);

18. Propunerea legislativă pentru completarea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice (L275/03.06.2019);

19. Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local (L280/11.06.2019);

20. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 21 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat (L248/28.05.2019);

21. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 32 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență (L256/28.05.2019);

22. Propunerea legislativă pentru completarea art. 2 din Legea nr. 562/2004 privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare, republicată (L232/28.05.2019);

23. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (L236/28.05.2019);

24. Propunerea legislativă privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ (L247/28.05.2019);

25. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare (L233/28.05.2019);

26. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale (L260/28.05.2019);

27. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 146 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (L246/28.05.2019);

28. Propunerea legislativă pentru completarea art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor (L240/28.05.2019);

29. Propunerea legislativă pentru completarea art. 22 din Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora (L235/28.05.2019);

30. Propunerea legislativă privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (L229/28.05.2019);

31. Propunerea legislativă privind modificarea art. 277 din Legea nr. 1/2011 a educației naționale (L282/11.06.2019);

32. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii Educației Naționale nr. 1/2011 (L380/10.06.2014);

33. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 29 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011 (L270/03.06.2019);

34. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 1/2011 a educației naționale (L 193/06.05.2019);

35. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 58 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011 (L 565/02.11.2015);

36. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii Educației Naționale nr. 1/2011 (L 158/15.04.2019);

37. Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2019 privind modificarea și

completarea Legii nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali (L 281/11.06.2019) — vot final;

38. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar (L 254/28.05.2019) — vot final;

39. Proiectul de lege pentru modificarea art. 8 alin. (1) din Legea nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (L 144/01.04.2019) — vot final;

40. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și pentru unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a referendumului național pentru revizuirea Constituției (L 601/24.09.2018) — vot final;

41. Legea pentru modificarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții (L 339/04.06.2018) — vot final;

42. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (L 136/25.03.2019) — vot final;

43. Propunerea legislativă privind aprobarea Programului-pilot de preluare a personalului angajat cu pregătire paramedicală din cadrul echipajelor SMURD specializate în acordarea primului-ajutor calificat, aflate în finanțarea autorităților administrației publice locale (L 146/01.04.2019) — vot final;

44. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale (L 147/01.04.2019) — vot final;

45. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul educației și sportului (L 183/03.04.2018) — vot final;

46. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (L 165/19.03.2018) — vot final;

47. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 77 din Legea nr. 1/2011 a Educației Naționale (L 377/18.06.2018) — vot final;

48. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (L 137/25.03.2019) — vot final;

49. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (L 375/18.06.2018) — vot final;

50. Proiectul de lege pentru completarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/2002 privind demilitarizarea unităților aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne și a structurilor subordonate acestuia (L 156/15.04.2019) — vot final;

51. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 218 din 2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române (L 145/01.04.2019) — vot final;

52. Propunerea legislativă privind reorganizarea Institutului Român pentru Drepturile Omului (L 733/17.12.2018) — vot final;

53. Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2019 privind modificarea și completarea unor acte normative (L 163/15.04.2019) — vot final;

54. Inițiative legislative adoptate de Camera Deputaților în calitate de primă Cameră sesizată;

55. Inițiative legislative înregistrate la Biroul permanent al Senatului;

56. Informare cu privire la proiectele de legi privind aprobarea unor ordonanțe de urgență ale Guvernului, precum și a altor inițiative legislative înregistrate la Biroul permanent al Senatului care urmează să fie avizate de comisiile parlamentare în termenele stabilite.

II. Proiectul programului de lucru

Luni, 1 iulie 2019

orele 16,00—18,00   Lucrări în plenul Senatului
— Dezbateră și adoptarea inițiativelor legislative
înscrise în ordinea de zi

Mărti, 2 iulie 2019

orele 9,00—16,00   Lucrări în comisiile permanente

Miercuri, 3 iulie 2019

orele 10,30—13,00   Lucrări în plenul Senatului
— Dezbateră și adoptarea inițiativelor legislative
înscrise în ordinea de zi
Lucrări în comisiile permanente

Joi, 4 iulie 2019

orele 9,00—16,00   Lucrări în comisiile permanente

Vineri, 5 iulie 2019

Activități în circumscripțiile electorale

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE

pentru completarea anexei la Decizia președintelui Camerei Deputaților nr. 3/2019 privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, ale art. 32 alin. (1) lit. b) și art. 84 alin. (8) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Camerei Deputaților emite prezenta decizie.

Articol unic. — În Proiectul ordinii de zi prevăzut în anexa la Decizia președintelui Camerei Deputaților nr. 3/2019 privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 26 iunie 2019, după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 7, cu următorul cuprins:

„7. Alte proiecte de legi aflate în procedură la Camera Deputaților.”

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

București, 1 iulie 2019.

Nr. 4.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 240**

din 16 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea-Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Andrei Georgescu în Dosarul nr. 1.220/302/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.331D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece textul de lege criticat constituie o normă de procedură prin care legiuitorul a instituit o cale de atac, asigurând controlul judecătoresc. Or, nici Constituția, nici Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu obligă la reglementarea a două căi de atac, cu excepția materiei penale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 2.821 din 21 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.220/302/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul-reclamant Andrei Georgescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva Deciziei civile nr. 6.688 din 3 noiembrie 2016, pronunțată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, prin care s-a admis apelul formulat de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București împotriva unei sentințe civile a Judecătoriei Sectorului 5 București și s-a modificat această sentință, în sensul respingerii plângerii contravenționale ca neîntemeiată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, precum și celor ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că deciziile Curții Constituționale pronunțate până în prezent au avut ca obiect vechea formă a textului de lege criticat, care prevedea că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată „cu recurs”. După modificarea textului, în sensul că această hotărâre poate fi atacată „cu apel”, Curtea nu s-a mai pronunțat. Autorul excepției susține că acest text de lege este neconstituțional, întrucât limitează dezbaterea sau controlul judecătoresc la instanța de apel care o soluționează definitiv și privează partea de dreptul de a supune cauza unei instanțe de recurs. Astfel, susține că, în prezentul dosar, i-a fost încălcat dreptul la recurs efectiv, precum și dreptul exercitării acestei căi de atac, atunci când există motivele de casare prevăzute de art. 488 și următoarele din Codul de procedură civilă, principiu care trebuie interpretat în sensul posibilității reale de a exercita cale de atac prin recurs, iar nu în sensul suprimării acesteia, încălcându-se și dispozițiile art. 16 din Constituție.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, precizând că aceasta este facultativă, iar punctul de vedere al instanței este obligatoriu doar în măsura în care excepția ar fi fost invocată din oficiu de către instanța de judecată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 375 din 7 iunie 2016. De asemenea, arată că art. 13 din Convenție, care se referă la dreptul la un „recurs efectiv”, nu are semnificația asigurării dreptului la calea de atac a recursului, cum afirmă autorul excepției, ci doar a posibilității de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție. În concluzie, prevederile de lege criticate nu numai că nu aduc atingere art. 21 din Constituție, ci sunt menite tocmai să asigure persoanelor interesate accesul liber la justiție. Referitor la art. 24 și art. 124 alin. (2) din Constituție, consideră că susținerile formulate nu au relevanță constituțională.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu îngrădesc dreptul

părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție. Prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale. De altfel, nicio dispoziție constituțională și niciun instrument juridic internațional nu stabilesc câte grade de jurisdicție și câte căi de atac trebuie să existe pentru îndeplinirea justiției în diferite categorii de cauze, astfel încât existența numai a unei singure căi de atac nu aduce nicio atingere dreptului de acces liber la justiție. În considerarea acestui aspect, Curtea Constituțională a constatat, în jurisprudența sa, că art. 13 din Convenție presupune doar existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție (Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată în *Cauza Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac”.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: *„Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel. Apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Motivarea apelului nu este obligatorie. Motivele de apel pot fi susținute și oral în fața instanței. Apelul suspendă executarea hotărârii.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, precum și celor ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorului excepției vizează lipsa căii de atac a recursului, în materie contravențională, ceea ce, în opinia acestuia, este neconstituțional, întrucât limitează

dezbateră sau controlul judecătoresc la instanța de apel care o soluționează definitiv și privează partea de dreptul de a supune cauza unei instanțe de recurs.

15. Curtea observă că art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 a fost modificat, dobândind conținutul actual, prin art. 41 pct. 5 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Anterior acestei modificări, art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevedea că *„Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii”*. Așadar, diferența dintre cele două reglementări ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 — cea anterioară și cea ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 76/2012 — constă în denumirea căii de atac împotriva hotărârilor prin care se soluționează plângerile contravenționale, și anume recurs, în vechea reglementare (recurs care, fiind declarat împotriva unei hotărâri care nu putea fi atacată cu apel, era o cale de atac devolutivă, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865), și apel, în actuala reglementare. În ambele reglementări, hotărârea prin care se soluționa calea de atac nu mai poate fi atacată. Modificarea căii de atac din recurs în apel a intervenit ca urmare a intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, prin care recursul a devenit o veritabilă cale extraordinară de atac, care se poate exercita exclusiv pentru motive de nelegalitate, iar nu și de netemeinicie, nepermițând instanței analizarea situației de fapt.

16. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Aceste condiționări nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005). Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile, iar lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, cu referire la deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005, sau nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012).

17. De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în concordanță cu cea a Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 51 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 24 martie 2010, Decizia nr. 619 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 30 decembrie 2014, paragraful 18, sau Decizia nr. 160 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, paragraful 23), s-a statuat că o caracteristică a dreptului de acces liber la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57) și că el poate fi supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție sau ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni *judicatum solvi*; important este ca aceste restrângeri să nu aducă atingere substanței dreptului, să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 39, sau Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z. și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93).

18. Cu privire la numărul căilor de atac, Curtea Constituțională a reținut că art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu consacră nici expres, dar nici implicit dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept ce este recunoscut doar în materie penală. De asemenea, nici art. 13 din Convenție, care se referă la dreptul la un „recurs efectiv”, nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, ci doar a posibilității de a se supune judecării unei instanțe naționale. Curtea a mai reținut că accesul la justiție, garantat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură (a se vedea Decizia nr. 1.122 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 738 din 4 noiembrie 2010, sau Decizia nr. 160 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, paragraful 21).

19. Analizând conținutul normativ al art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin Decizia nr. 733 din 20 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 26 martie 2019, paragraful 19, Curtea a reținut că, potrivit acestor prevederi legale, dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea poate fi atacată numai apel. În intenția legiuitorului, acest text a fost modificat prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă tocmai pentru a fi în concordanță cu reglementările noului Cod de procedură civilă, în condițiile în care, anterior modificării, acesta stabilea că hotărârea primei instanțe este atacabilă cu recurs. În optica noului Cod de procedură civilă, calea de atac de drept comun a redevenit apelul, recursul putând fi declarat în mod excepțional și pentru motive stricte de procedură. Astfel, orice parte va putea declara apel împotriva hotărârii judecătorești, acesta putându-se formula în termen de 30 de zile, potrivit art. 468 alin. (1) din noul Cod de procedură civilă, urmând a fi soluționat de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, o prevedere rezonabilă luând în considerare natura administrativă a procesului-verbal. Totodată, Curtea a reținut, la paragraful 20 al acestei decizii, că în noua reglementare procesual civilă apelul constituie o cale ordinară de atac cu caracter devolutiv, prin intermediul căreia instanța de apel statuează atât în fapt, cât și în drept, în timp ce recursul a fost conceput drept cale extraordinară de atac, ce poate fi exercitată numai în condițiile și pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege.

20. Având în vedere această jurisprudență, Curtea constată că prin reglementarea unei singure căi de atac — cea a apelului — împotriva hotărârilor prin care se soluționează plângerile contravenționale, deci a dublului grad de jurisdicție în materie contravențională, nu se încalcă dispozițiile constituționale și nici cele ale actelor internaționale invocate, de vreme ce părțile beneficiază pe tot parcursul soluționării plângerii și al soluționării apelului de toate garanțiile necesare asigurării unui proces echitabil și a dreptului la apărare.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Georgescu în Dosarul nr. 1.220/302/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

